

TEISINGUMO TEIMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. spalio 27 d.*

Byloje C-47/10 P

dėl pagal 2010 m. sausio 27 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Austrijos Respublika, atstovaujama E. Riedl, padedamo *Rechtsanwälte* M. Núñez Müller ir J. Dammann,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Scheucher-Fleisch GmbH, įsteigta Ungerdorfe (Austrija),

Tauernfleisch Vertriebs GmbH, įsteigta Flatache (Austrija),

* Proceso kalba: vokiečių.

Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, įsteigtai Glanege (Austrija),

Wech-Geflügel GmbH, įsteigtai Sankt André (Austrija),

Johann Zsifkovics, gyvenančiam Vienoje (Austrija),

atstovaujamoms *Rechtsanwälte* J. Hofer ir T. Humer,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

Europos Komisija, atstovaujama V. Kreuschitz ir A. Stobiecka-Kuik, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovė pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai J. Malenovský, R. Silva de La-
puerta (pranešėja), G. Arestis ir T. von Danwitz,

generalinis advokatas Y. Bot,
posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. balandžio 14 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2011 m. birželio 9 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Savo apeliaciniu skundu Austrijos Respublika prašo panaikinti 2009 m. lapkričio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Scheucher-Fleisch ir kt. prieš Komisiją* (T-375/04, Rink. p. II-4155, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo minėtas teis-
mas panaikino 2004 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimą C (2004) 2037 galutinis
dėl valstybės pagalbos NN 34A 2000, susijusios su kokybės programomis ir ženklais
„AMA Biozeichen“ bei „AMA Gütesiegel“ (toliau – ginčijamas sprendimas), kurią
Austrijos Respublika suteikė žemės ūkio produktų sektoriui.

Teisinis pagrindas

- 2 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), pirmoje–trečioje ir aštuntoje konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„1) kadangi, nepažeidžiant reglamentuose tam tikriems sektoriams nustatytų specialių procedūrinių taisyklių, šis reglamentas turėtų būti taikomas teikiant pagalbą visuose sektoriuose; kadangi pagal minėtos Sutarties [88] straipsnį taikant Sutarties [73] ir [87] straipsnius, Komisijai yra suteikta atitinkama kompetencija priimti sprendimus dėl valstybės pagalbos atitikimo bendrajai rinkai atliekant esamos pagalbos patikrinimą, priimant sprendimus dėl naujos pagalbos arba dėl pakeistos pagalbos ir taikant priemones, kai nevykdomi Komisijos reikalavimai priimant sprendimus arba perduodant pranešimus;

2) kadangi Komisija, veikdama pagal Europos Bendrijų Teisingumo Teismo precedentų teisę, yra sukūrusi ir įtvirtinusi nuoseklias Sutarties [88] straipsnio taikymo normas ir daugelyje informacinių pranešimų nustačiusi tam tikras procedūrines taisykles bei principus; kadangi pagal Sutarties [88] straipsnį, siekiant užtikrinti efektyvias ir veiksmingas procedūras, šias normas derėtų išdėstyti ir įgyvendinti priimtu reglamentu;

3) kadangi procedūrinis reglamentas dėl Sutarties [88] straipsnio taikymo padidins skaidrumą ir teisinį aiškumą;

<...>

- 8) kadangi visais atvejais, kai po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pagalba prieštarauja bendrajai rinkai, reikėtų pradėti formalų tyrimą, kad Komisija galėtų surinkti visą informaciją, kurios reikia norint nustatyti pagalbos atitikimą bendrajai rinkai ir pateikti suinteresuotųjų šalių pastaboms; kadangi suinteresuotųjų šalių teises geriausiai galima apsaugoti taikant Sutarties [88] straipsnio 2 dalyje nustatytą formalaus tyrimo procesą;<...>“

3 Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnyje numatyta:

„Šiame reglamente:

<...>

- h) „suinteresuotoji šalis“ – tai kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos.“

4 Šio reglamento II skyriaus „Pranešimo apie pagalbos skyrimą pateikimo tvarka“ 4 straipsnyje „Pirminis pranešimo patikrinimas ir Komisijos sprendimai“ nustatyta:

„1. Komisija iš karto patikrina gautą pranešimą. Nepažeisdama 8 straipsnio, Komisija priima sprendimą pagal 2, 3 arba 4 dalis.

2. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, ji savo išvadą pateikia priimtame sprendime.

3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, tiek, kiek minėtoji priemonė priskiriama Sutarties [87] straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka bendrąją rinką <...>. Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal Sutartį.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą pagal Sutarties [88] straipsnio 2 dalį <...>.

5. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse išvardyti sprendimai priimami per 2 mėnesius. Minėtasis laikotarpis prasideda gavus išsamų pranešimą. Pranešimas laikomas išsamiu, jeigu per du mėnesius po jo arba papildomos informacijos pateikimo Komisija neprašo pateikti daugiau informacijos. Laikotarpis gali būti pratęstas, jeigu tam pritaria Komisija ir suinteresuota valstybė narė. Prireikus Komisija gali nustatyti trumpesnius terminus.

6. Jeigu per 5 dalyje nustatytą laikotarpį Komisija nepriima šio straipsnio 2, 3 arba 4 dalyje nurodyto sprendimo, tokia pagalba laikoma Komisijos patvirtinta. Tokiu atveju suinteresuota valstybė narė gali įgyvendinti atitinkamas priemones prieš tai apie jas informavusi Komisiją, jeigu Komisija, gavusi pranešimą, per 15 darbo dienų nepriima šiame straipsnyje nurodyto sprendimo.“

- 5 To paties II skyriaus 6 straipsnio „Formalaus tyrimo procesas [Formali tyrimo procedūra]“ 1 dalyje numatyta:

„Sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikimo bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

- 6 Reglamento Nr. 659/1999 III skyriaus „Neteisėtai pagalbai taikoma tvarka“ 13 straipsnyje „Komisijos sprendimai“ nurodoma:

„1. Galimos neteisėtos pagalbos patikrinimas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 4 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis. Jeigu priimami sprendimai pradėti formalaus tyrimo procesą, bylos svarstymas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 7 straipsnį. Jeigu valstybė narė nevykdo įsakymo pateikti informaciją, minėtasis sprendimas priimamas remiantis turima informacija.

2. Esant galimai neteisėtai pagalbai ir nepažeidžiant 11 straipsnio 2 dalies, Komisija neprivalo laikytis 4 straipsnio 5 dalyje, 7 straipsnio 6 dalyje ir 7 straipsnio 7 dalyje nustatytų terminų.

3. 9 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.“

- 7 Šio reglamento VI skyriaus „Suinteresuotosios šalys“ 20 straipsnyje „Suinteresuotųjų šalių teisės“ nustatyta:

„1. Po to, kai Komisija priima sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą, kiekviena suinteresuotoji šalis gali pateikti pastabas pagal 6 straipsnį. Kiekvienai minėtas pastabas pateikusiai suinteresuotajai šaliai ir kiekvienam individualiam pagalbos gavėjui išsiunčiama pagal 7 straipsnį priimto Komisijos sprendimo kopija.

2. Kiekviena suinteresuotoji šalis gali pranešti Komisijai apie kiekvieną įtariamą neteisėtą pagalbą ir apie kiekvieną įtariamą netinkamą pagalbos taikymą. Jeigu Komisija mano, kad pagal jos turimą informaciją nėra pakankamo pagrindo bylai įvertinti, ji apie tai praneša suinteresuotajai šaliai. Jeigu Komisija, remdamasi pateiktos informacijos turiniu, priima sprendimą dėl bylos, sprendimo kopiją ji išsiunčia suinteresuotajai šaliai.

3. Suinteresuotosios šalies prašymu jai pateikiama sprendimo kopija pagal šio reglamento 4 ir 7 straipsnius, 10 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnį.“

- 8 Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytos proceso Teisme organizavimo priemonės, o 81 straipsnis susijęs su Teismo sprendimų turinio reikalavimais.

Ginčo aplinkybės

- 9 Faktinės bylos aplinkybės buvo išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–12 punktuose. Nagrinėjant šį apeliacinį skundą reikia priminti tam tikras aplinkybes.
- 10 1992 m. Austrijos Respublika priėmė federalinį įstatymą, įsteigiantį rinkos reguliavimo tarnybą „Agrarmarkt Austria“ (*Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle „Agrarmarkt Austria“* (BGBl. 376/1992, toliau – 1992 m. AMA-Gesetz).
- 11 Šiuo įstatymu įsteigiamas viešosios teisės juridinis asmuo „Agrarmarkt Austria“ (toliau – AMA), kuris užsiima žemės ūkio rinkodara. Veiklą turi vykdyti bendrovė *Agrarmarkt Austria Marketing GmbH* (toliau – *AMA Marketing*), 100 % AMA dukterinė bendrovė. Viena iš jos veiklos rūšių yra skatinti žemės ūkio produktų gamybą, apdirbimą, perdirbimą ir prekybą Austrijoje, naudojant ekologinį ženklą AMA ir kokybės ženklą AMA (toliau – AMA ženklai).
- 12 Kad galėtų vykdyti savo veiklą, AMA renka įmokas, kurios turi būti pervedamos už jaučių, veršių, kiaulių, ėriukų, avių ir paukščių skerdimą.
- 13 *Scheucher-Fleisch GmbH*, *Tauernfleisch Vertriebs GmbH*, *Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH* ir *Wech-Geflügel GmbH*, taip pat individualia veikla užsiimantis prekybininkas Johann Zsifkovics (toliau kartu – *Scheucher-Fleisch* ir kt.) yra gyvūnų

skerdimu ir išdarinėjimu užsiimančios įmonės, todėl jos privalo mokėti įmokas AMA. Tačiau jų produktai neženklinami AMA ženklais.

- 14 Gavusi *Scheucher-Fleisch* ir kt. bei *Grandits GmbH* skundus Komisija 2000 m. vasario 15 d. nusprendė nurodyti Austrijos valdžios institucijoms pateikti informacijos apie *AMA Marketing* ir AMA rinkodaros veiklą. Atsižvelgusi į minėtų valdžios institucijų atsakymus Komisija nusprendė pradėti EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą ir aptariamas priemones pripažinti „pagalba, apie kurią nebuvo pranešta“; apie tai ji informavo Austrijos valdžios institucijas 2000 m. birželio 19 d. laišku. 2003 m. kovo 8 d. gavusi Austrijos Respublikos prašymą Komisija nusprendė procedūrą išskirti į dvi atskiras procedūras, atsižvelgiant į tai, ar priemonės buvo taikytos iki 2002 m. rugsėjo 26 d., ar po šios datos. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo, priemonės, taikytos po minėtos datos, buvo laikomos valstybės pagalba, apie kurią buvo pranešta. Būtent ši pagalba, apie kurią pranešta, buvo nagrinėjama procedūroje, kurioje priimtas ginčijamas sprendimas.
- 15 Ginčijamu sprendimu Komisija nusprendė nepateikti prieštaravimų dėl AMA ar *AMA-Marketing* nuo 2002 m. rugsėjo 26 d. taikytų priemonių, susijusių su kokybės programomis ir AMA ženklais, nes manė, kad jos neprieštarauja Sąjungos teisei pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 16 2004 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai *Scheucher-Fleisch* ir kt. bei *Grandits GmbH* pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. 2009 m. vasario 4 d. Pirmosios instancijos teismo šeštosios kolegijos pirmininko nutartimi *Grandits GmbH* buvo išbraukta iš bylos.

- 17 *Scheucher-Fleisch* ir kt. ieškinys dėl panaikinimo iš esmės buvo grindžiamas trimis pagrindais, t. y. procedūrinių reikalavimų pažeidimu, EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu ir EB 88 straipsnio 3 dalyje bei Reglamento Nr. 659/1999 3 straipsnyje numatytos sustabdymo sąlygos pažeidimu.
- 18 Pirmasis *Scheucher-Fleisch* ir kt. ieškinio pagrindas sudarytas iš keturių dalių, susijusių su tuo, kad, pirma, Komisijai nebuvo pranešta apie nagrinėjamą pagalbą, antra, buvo pažeistos EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procesinės garantijos, trečia, nesilaikyta pareigos motyvuoti ir, ketvirta, pažeistas protingo termino principas. Antroje pirmojo ieškinio pagrindo dalyje *Scheucher-Fleisch* ir kt. aiškiai teigia, kad Komisija pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį privalėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl kilusių abejonių, ar nagrinėjamos priemonės suderinamos su bendrąja rinka.
- 19 Komisija nesutiko su ieškiniu ir prašė jį atmesti kaip nepriimtina arba nepagrįstą.
- 20 Norėdamas įvertinti Komisijos nurodytą nepriimtumo pagrindą Pirmosios instancijos teismas pirmiausia išnagrinėjo, kiek ginčijamas sprendimas buvo tiesiogiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt. Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 37 punkte konstatavo, kad AMA ženklai buvo suteikti anksčiau nei priimtas ginčijamas sprendimas, o reikalavimas sumokėti, kurį AMA siuntė *Grandidts GmbH*, susijęs su įmokomis, mokėtinomis už laikotarpį, kuris bent jau iš dalies sutampa su ginčijamame sprendime nurodytų priemonių įgyvendinimo laikotarpiu. Todėl Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog galimybė, kad Austrijos valdžios institucijos nuspręs nesuteikti nagrinėjamos pagalbos, yra tik teorinė ir kad ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt., kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą.

- 21 Antra, Pirmosios instancijos teismas patikrino, ar *Scheucher-Fleisch* ir kt. buvo konkrečiai susiję su ginčijamu sprendimu. Šiuo klausimu jis konstatavo, kad dėl nurodytų ieškinio pagrindų reikėjo atskirai išnagrinėti, ar ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį, kad apgintų savo procesines teises, ir, antra, ar ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį, kad užginčytų ginčijamo sprendimo pagrįstumą.
- 22 Dėl *Scheucher-Fleisch* ir kt. teisės pareikšti ieškinį, kad apgintų savo procesines teises, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 53 punkte konstatavo, kad pagalbos gavėjai yra ne tik mažmenininkai, bet ir visos įmonės, priklausančios AMA ženklams specialiai gamybos ir platinimo grandinei. Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. yra įmonės, užsiimančios gyvūnų skerdimu ir išdarinėjimu, konkuruojančios su gyvūnų skerdimo ir išdarinėjimo įmonėmis, besinaudojančiomis AMA ženklais, ir kad jos taip pat veikia toje pačioje geografinėje rinkoje. Remdamasis tuo Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. turi teisę pareikšti ieškinį tiek, kiek jos siekia apginti savo procesines teises, išplaukiančias iš EB 88 straipsnio 2 dalies, ir pripažino pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį priimtina.
- 23 Tačiau dėl *Scheucher-Fleisch* ir kt. teisės pareikšti ieškinį, kad užginčytų ginčijamo sprendimo pagrįstumą, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktuose konstatavo, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. neįrodė, jog ginčijamo sprendimo dalyku esanti pagalba gali iš esmės paveikti jų padėtį rinkoje, ir todėl nusprendė, kad pirmojo ieškinio pagrindo pirmą ir ketvirtą dalis bei trečiąją ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtinius.
- 24 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 63 ir 64 punktuose nepriimtinai pripažino pirmojo ieškinio pagrindo trečią dalį ir antrąją ieškinio pagrindą tik tiek, kiek jais siekiama, kad būtų apgintos pagal 88 straipsnio 2 dalį *Scheucher-Fleisch* ir kt. turimos procesinės teisės. Kita vertus, pirmojo ieškinio pagrindo trečia dalis, susijusi su motyvavimo stoka, pagrindžia pirmojo pagrindo antrą dalį, nes

nesant pakankamų motyvų suinteresuotieji asmenys negali žinoti Komisijos išvadą dėl rimtų sunkumų nebuvimo pagrindžiančių motyvų, o teismas – atlikti kontrolės.

- ²⁵ Dėl esmės Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 84 punkte konstatavo, kad tuo metu, kai Komisija nagrinėjo aptariamą pagalbą suderinamumą su bendrąja rinka, 1992 m. *AMA-Gesetz* 21 a straipsnio pagrindinėse nuostatose buvo nurodyti tik nacionaliniai produktai. Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 85 punkte konstatavo, kad Komisija apie tai buvo informuota, nes šiuo klausimu tarp Austrijos valdžios institucijų ir Komisijos vyko derybos.
- ²⁶ Atsižvelgdamas į šiuos argumentus Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 85 ir 86 punktuose nurodė, kad net jeigu AMA direktyvose nebuvo numatyta produktų kilmės sąlyga, vis dėlto 1992 m. *AMA-Gesetz* 21 a straipsnio 1 punkte numatytas taikymas tik nacionaliniams produktams kėlė abejonių dėl nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su gairėmis, taikomomis valstybės pagalbai, kuri skirta EB sutarties I priede nurodytų produktų ir kai kurių I priede nenurodytų produktų reklamai (OL C 252, 2001, p. 5), nes pagal jas toks ribojimas nėra leidžiamas.
- ²⁷ Todėl Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 86–88 punktuose nusprendė, kad vertinant, ar nagrinėjama pagalba suderinama su bendrąja rinka, kilo rimtų sunkumų, dėl kurių Komisija privalėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, ir kad todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti pirmojo ieškinio pagrindo trečios dalies ir antrojo ieškinio pagrindo.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

28 Austrijos Respublika savo apeliaciniame skunde Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti visą skundžiamą sprendimą,
- išspręsti ginčą atmetant prašymą dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo kaip nepriimtina arba kaip nepagrįstą, ir
- priteisti iš *Scheucher-Fleisch* ir kt. bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

29 Komisija palaiko Austrijos Respublikos reikalavimus ir Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti visą skundžiamą sprendimą,
- priimti sprendimą iš esmės ir atmesti prašymą dėl panaikinimo kaip nepriimtina ar bent kaip nepagrįstą, ir

— priteisti iš *Scheucher-Fleisch* ir kt. bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

³⁰ *Scheucher-Fleisch* ir kt. nurodo visus Pirmosios instancijos teisme pateiktus pagrindus ir Teisingumo Tesimo prašo:

— atmesti visą apeliacinį skundą,

— priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

³¹ Austrijos Respublika nurodo keturis pagrindus savo apeliaciniam skundui pagrįsti: EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos pažeidimą, EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimą, įrodinėjimo pareigos taisyklių, išplaukiančių iš EB 88 straipsnio 2 dalies ir EB 230 straipsnio antros pastraipos, Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnio, susijusio su sprendimų motyvavimu, pažeidimą ir galiausiai to paties reglamento 64 straipsnio, susijusio su proceso organizavimo priemonėmis, pažeidimą. Komisija be išimčių pritaria apeliaciniam skundui ir palaiko visus Austrijos Respublikos pateiktus pagrindus, kartu nurodydama papildomus apeliacinio skundo pagrindus.

³² *Scheucher-Fleisch* ir kt. prieštarauja visiems apeliacinio skundo pagrindams.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

- ³³ Savo pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu Austrijos Respublika, palaikoma Komisijos, nurodo, kad skundžiamu sprendimu tariamai buvo pažeista EB 230 straipsnio ketvirta pastraipa, nes ginčijamas sprendimas nebuvo nei tiesiogiai, nei konkrečiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt., todėl jų ieškinys turėjo būti pripažintas nepriimtinu.
- ³⁴ *Scheucher-Fleisch* ir kt. ginčija šį pagrindą tvirtindami, kad Pirmosios instancijos teismas pagrįstai pripažino ieškinį dėl panaikinimo priimtinu.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies

— Šalių argumentai

- ³⁵ Nurodydama pirmojo pagrindo pirmą dalį Austrijos Respublika pirmiausia tvirtina, jog reikalavimas, kad ginčijamas sprendimas būtų konkrečiai susijęs su ieškovais, norint juos pripažinti suinteresuotąja šalimi pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, nebūtinai suteikia ieškovui suinteresuotumą pareikšti ieškinį, nes EB 230 straipsnio ketvirta pastraipa dar reikalaujama, kad ieškovui ši priemonė darytų didelį poveikį. Valstybė narė mano, kad skundžiamas sprendimas šiuo klausimu yra prieštaringas, nes jame pripažįstama, jog ginčijamame sprendime nurodyta

pagalba nedarė didelio poveikio *Scheucher-Fleisch* ir kt., tačiau priimtinais pripažįstami šių įmonių pateikti pagrindai, įskaitant ir pagrindus, susijusius su šio sprendimo pagrįstumu.

- ³⁶ Austrijos Respublika mano: kadangi *Scheucher-Fleisch* ir kt. nurodė pagrindus, kuriais siekė tiek apginti savo procesines teises per formalią aptariamą pagalbą tyrimo procedūrą, tiek ginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, jie, remiantis Teisingumo Tesimo praktika turėjo įrodyti ypatingą situaciją dėl šios pagalbos, kitaip tariant įrodyti, kad šios pagalbos suteikimas jiems darė didelį poveikį. Tačiau nenustatęs tokios situacijos ar poveikio, Pirmosios instancijos teismas turėjo atmesti visą ieškinį.
- ³⁷ Komisija priduria, kad teismų praktika, kuria grindžiamas skundžiamas sprendimas, t. y. 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimas *Cook prieš Komisiją* (C-198/91, Rink. p. I-2487, 23 punktas) ir 1993 m. birželio 15 d. Sprendimas *Matra prieš Komisiją* (C-225/91, Rink. p. I-3203, 17 punktas), yra nesuderinama su EB 230 straipsnio ketvirta pastraipa. Be to, ji nurodo Sąjungos teisės elementus, kurie, jos nuomone, draudžia tokią praktiką, pavyzdžiui, suinteresuotojo asmens vaidmuo EB 88 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytoje procedūroje, EB 230, 241 ir 234 straipsnių, kuriuose pateikiama išsami ieškinių pateikimo sistema, struktūra, iš EB 87 straipsnio išplaukiančios formalios tyrimo procedūros pradėjimo ribos ar šios praktikos prieštaravimas, kurį, kaip nurodo Komisija, apsunkina minėtos teismo praktikos klaidingas aiškinimas skundžiamame sprendime.
- ³⁸ Antra, kalbant apie tai, kad ginčijamas sprendimas turi būti tiesiogiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt., Austrijos Respublika nurodo, kad šis sprendimas nebūtinai reiškė, jog *AMA Marketing* patenkins prašymus dėl nagrinėjamų nuolaidų priemonių ir kad šios priemonės buvo suteiktos tik pagal individualius sprendimus. Todėl nei bendro pobūdžio priemonės, nustatytos 1992 m. *AMA-Gesetz*, nei ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt. Be to, valstybė narė nurodo, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. laisvai nusprendė atsisakyti aptariamų priemonių.

39 *Scheucher-Fleisch* ir kt. ginčija pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį.

— Teisingumo Teismo vertinimas

40 Kaip Teisingumo Teismas nurodė 2011 m. gegužės 24 d. Sprendime *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, Rink. p. I-4441), Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsniu nustatomas pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, preliminarus tyrimo etapas, kuriuo siekiama suteikti Komisijai galimybę susidaryti pirminę nuomonę apie atitinkamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka. Pasibaigus šiam etapui Komisija konstatuoja, arba kad ši priemonė nėra pagalba, arba kad ji patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Pastaruoju atveju gali nekilti abejonių dėl minėtos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka arba, priešingai, jų gali būti (minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 43 punktas).

41 Jei atlikusi preliminarų tyrimą Komisija konstatuoja, kad dėl priemonės, apie kurią pranešta, tiek, kiek ji patenka EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, suderinamumo su bendrąja rinka nekyla abejonių, ji pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalį priima sprendimą nepateikti prieštaravimų (minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 44 punktas).

42 Kai Komisija priima sprendimą nepateikti prieštaravimų, ji pripažįsta ne tik tai, kad priemonė yra suderinama su bendrąja rinka, bet ir netiesiogiai atsisako pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą (minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 45 punktas).

- 43 Sprendimo nepateikti prieštaravimų, pagrįsto Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalimi, teisėtumas priklauso nuo to, ar kyla abejonių dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Kadangi esant tokių abejonių turi būti pradėta formali tyrimo procedūra, kurioje gali dalyvauti Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte nurodytos suinteresuotosios šalys, reikia pripažinti, kad kiekviena suinteresuotoji šalis, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su tokiu sprendimu (minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 47 punktą).
- 44 Asmenys, kurie turi EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytas procesines garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, kai turi galimybę Sąjungos teisme ginčyti sprendimą nepateikti prieštaravimų, ir todėl konkretaus „suinteresuotosios šalies“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, statuso, susijusio su konkrečiu ieškinio dalyku, pakanka, kad ieškovą, kuris ginčija sprendimą nepateikti prieštaravimų, būtų galima individualizuoti pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą (minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 47 ir 48 punktai).
- 45 Nagrinėjamu atveju, viena vertus, iš skundžiamo sprendimo 10 punkto matyti, jog *Scheucher-Fleisch* ir kt. siekė, kad būtų panaikintas sprendimas nepateikti prieštaravimų pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalį. Kita vertus, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 53 punkte konstatavo, kad šioje byloje ieškovai turi būti vertinami kaip suinteresuotosios šalys, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą.
- 46 Iš to matyti, kad, priešingai nei tvirtina Austrijos Respublika ir Komisija, Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos, kai pripažino ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo priimtiniu.

- 47 Iš tikrųjų, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 47–49, 60 ir 61 punktų, be pagrindo, kuriuo buvo siekiama apsaugoti jų procesines teises pagal EB 88 straipsnio 2 dalis, *Scheucher-Fleisch* ir kt. taip pat nurodė ieškinio pagrindus, susijusius su ginčijamo sprendimo pagrįstumu, o Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad šios šalys neįrodė, jog ginčijamame sprendime nurodyta pagalba galėjo daryti didelį poveikį jų padėčiai rinkoje.
- 48 Iš skundžiamo sprendimo 64 punkto matyti, kad Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo šiuos pagrindus tik norėdamas nustatyti, ar nebuvo pažeistos *Scheucher-Fleisch* ir kt. procesinės teisės, išplaukiančios iš EB 88 straipsnio 2 dalies. Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo šių šalių pateiktus argumentus dėl esmės, kad išsiaiškintų, ar šie argumentai gali pagrįsti *Scheucher-Fleisch* ir kt. aiškiai išdėstytus pagrindus dėl rimtų sunkumų, leidžiančių pradėti minėtoje nuostatoje nurodytą procedūrą, buvimo.
- 49 Šiuo klausimu, nepaisant to, kad minėti argumentai dėl esmės galiausiai nebuvo panaudoti, kaip tai matyti iš skundžiamo sprendimo 88 punkto, negalima pagrįstai tvirtinti, kad taip Pirmosios instancijos teismas pakeitė ieškinio dėl panaikinimo dalyką.
- 50 Iš tikrųjų, kai ieškovas prašo panaikinti sprendimą nepateikti prieštaravimų, iš esmės jis ginčija tai, kad Komisijos sprendimas dėl nagrinėjamos pagalbos buvo priimtas šiai institucijai nepradėjus formalios tyrimo procedūros, taip pažeidžiant jo procesines teises. Siekdamas, kad jo prašymas panaikinti būtų patenkinamas, ieškovas gali nurodyti bet kokią pagrindą, kuriuo galima įrodyti, kad vertinant informaciją ir įrodymus, kuriuos Komisija turi preliminarium priemonės, apie kurią pranešta, tyrimo etapu, turėjo kilti abejonių dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka. Vis dėlto naudojant tokius argumentus negali būti pakeistas ieškinio dalykas ar jo priimtumo sąlygos. Priešingai, būtent abejonės dėl šio suderinamumo yra įrodymas, kuris turi būti pateiktas siekiant įrodyti, kad Komisija privalėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą

EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje (minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 59 punktas).

- 51 Darytina išvada, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies

— Šalių argumentai

- 52 Austrijos Respublika tvirtina, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. nebuvo suinteresuotosios šalys, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą. Valstybė narė mano, kad nagrinėjama pagalba buvo tik galbūt ir netiesiogiai susijusi su *Scheucher-Fleisch* ir kt., ir tai jie, be kita ko, pripažino.
- 53 Šiuo klausimu Komisija nurodo, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. savo ieškinyje nurodė, jog tik mažmeniniai prekybininkai turėjo naudos iš AMA veiklos, o tai reiškia, kad, jų nuomone, ginčijamas sprendimas nebuvo tiesiogiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt., nes Komisijos leista pagalba neturėjo tiesioginio poveikio jų teisei situacijai, nebent paprasčiausią ekonominį poveikį.

- 54 Be to, Komisijos nuomone, skundžiamame sprendime esantis tvirtinimas, kad aptariamoms pagalbos gavėjai yra visos įmonės, priklausančios AMA ženklams būdingai gamybos ir platinimo grandinei, neteisingas, nes AMA veikla buvo naudinga ir ženkla nesinaudojančioms įmonėms, įskaitant ir *Scheucher-Fleisch* ir kt.
- 55 *Scheucher-Fleisch* ir kt. ginčija ir apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 56 Nagrinėjant pirmojo pagrindo antrą dalį, pagal kurią *Scheucher-Fleisch* ir kt. negali būti laikomi suinteresuotomis šalimis, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, iš esmės diskutuojamas faktinių aplinkybių vertinimas, kuriuo rėmėsi Pirmosios instancijos teismas, ir šiam teismui pateiktų įrodymų įrodomoji galia.
- 57 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką iš EB 225 straipsnio ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas, pirma, nustatyti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo išvados iš esmės neatitinka jam pateiktų bylos dokumentų, ir, antra, vertinti šias faktines aplinkybes. Pirmosios instancijos teismui konstatavus ar įvertinus faktines aplinkybes, remiantis EB 225 straipsniu, Teisingumo Teismas yra kompetentingas patikrinti šių faktinių aplinkybių teisinę kvalifikaciją ir teisines išvadas, kurias Pirmosios instancijos teismas padarė jomis remdamasis (žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06 P, Rink. p. I-10515, 96 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 58 Vis dėlto Teisingumo Teismas nėra kompetentingas nei patvirtinti faktinių aplinkybių, nei iš esmės nagrinėti įrodymų, kuriais Pirmosios instancijos teismas grindė šias faktines aplinkybes. Kadangi šie įrodymai buvo gauti teisėtai, buvo laikomasi bendrųjų teisės principų ir proceso taisyklių, taikomų įrodinėjimo pareigai ir įrodymų administravimo srityje, tik Pirmosios instancijos teismas sprendžia dėl jam pateiktų įrodymų vertės. Šis vertinimas, išskyrus šių elementų iškraipymo atvejį, nėra pats savaimė teisės klausimas, kurį turi nagrinėti Teisingumo Teismas (žr. minėto Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją* 97 punktą).
- 59 Be to, reikia priminti, kad iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (žr. 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Deutsche Post*, C-399/08 P, Rink. p. I-7831, 64 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 60 Šioje byloje Austrijos Respublika ir Komisija aiškiai nenurodė, kad buvo iškraipyti įrodymai dėl skundžiamo sprendimo 53 punkte pateiktos išvados, kuria remiantis *Scheucher-Fleisch* ir kt. yra gyvūnų skerdimo ir išdarinėjimo įmonės, konkuruojančios su nagrinėjamą pagalbą gavusiomis įmonėmis ir veikiančios toje pačioje geografinėje rinkoje, ir todėl jos buvo suinteresuotosios šalys, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą.
- 61 Kita vertus, iš skundžiamo sprendimo 51–53 punktų matyti, kad šią išvadą Pirmosios instancijos teismas grindė pirmiausia ginčijamo sprendimo argumentais, antra, aptariamą pagalbą tyrimu ir galiausiai – pastabomis, pateiktomis raštu atsakant į klausimus vykstant procesui dėl panaikinimo.
- 62 Todėl net pripažinus, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. savo ieškinyje teigė, jog tik platinimojai, o ne gyvūnų skerdimo ir išdarinėjimo įmonės naudojasi pagalba, reikia visų pirma pažymėti, kad jie šį savo teiginį ištaisė vykstant procesui, ir, antra, Pirmosios

instancijos teismo išvada grindžiama ne tik *Scheucher-Fleisch* ir kt. pareiškimu, bet ir ginčijamu sprendimu bei nagrinėjamos pagalbos tyrimu, t. y. įrodymais, kurių neginčijo nei Austrijos Respublika, nei Komisija.

- 63 Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismo negalima veiksmingai kaltinti iškraipius faktines bylos aplinkybes dėl *Scheucher-Fleisch* ir kt. pripažinimo „suinteresuotosiomis šalimis“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą.
- 64 Todėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.
- 65 Iš to darytina išvada, kad turi būti atmestas visas pirmasis apeliacinio skundo pagrindas.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

- 66 Savo apeliacinio skundo antrajame pagrinde Austrijos Respublika, palaikoma Komisijos, mano, kad skundžiamu sprendimu buvo pažeista EB 88 straipsnio 2 dalis nurodant, jog nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimas kėlė didelių sunkumų, dėl kurių Komisija turėjo nuspręsti pradėti minėtoje nuostatoje numatytą formalią tyrimo procedūrą.

- 67 Austrijos Respublika priekaištauja Pirmosios instancijos teismui, kad šis rėmėsi tik 1992 m. *AMA-Gesetz* 21 a straipsnio 1 punktu ir neatsižvelgė į kitas faktines bei teisinės aplinkybes, į kurias atsižvelgė Komisija, pavyzdžiui, į aplinkybę, kad ginčijamas sprendimas buvo susijęs tik su po 2002 m. rugsėjo 26 d. taikytomis priemonėmis, o tuo metu galiojusios AMA direktyvos leido šias priemones taikyti visiems Europos Sąjungos kilmės produktams.
- 68 Komisija priduria, kad skundžiamame sprendime jai priekaištauojama, kad nepatikrino Austrijos Respublikos pakeistų AMA direktyvų, įsigaliojusių nuo 2002 m. rugsėjo 26 d., teisėtumo. Tačiau ši institucija tvirtina priėmusi ginčijamą sprendimą pasinaudodama jai šioje srityje suteikta didele diskrecija ir remdamasi Austrijos valdžios institucijų pažadu, kad tik pakeistos šios direktyvos, o ne 1992 m. *AMA-Gesetz* 21 a straipsnio 1 punktas bus taikomos nagrinėjamai pagalbai. Be to, Komisijos užduotis, kaip ji pati nurodo, yra iš esmės ekonominio ir socialinio pobūdžio, ir ji neturi teisės nagrinėti priemonės, apie kurią buvo pranešta, teisėtumo atsižvelgiant į nacionalinius įstatymus.
- 69 *Scheucher-Fleisch* ir kt. ginčija šį apeliacinio skundo pagrindą tvirtindami, kad šiuo atveju kilo didelių sunkumų vertinant aptariamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir tai įpareigojo Komisiją pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 70 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra yra privaloma, kai Komisija patiria didelių sunkumų vertindama, ar valstybės pagalba suderinama su bendrąja rinka. Taigi Komisija, priimdama pagalbai palankų sprendimą, gali apsiriboti EB 88 straipsnio 3 dalyje nustatyta

pirminio tyrimo stadija tik tuo atveju, jei po pirmojo tyrimo gali įsitikinti, kad ta pagalba suderinama su bendrąja rinka. Ir, atvirkščiai, jei po pirmojo tyrimo Komisija padaro priešingą išvadą arba jei per pirmąjį tyrimą nesugebėjo įveikti visų sunkumų, kilusių dėl šios pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo, ji privalo surinkti visas reikalingas nuomones ir pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą (žr. 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją*, C-431/07 P, Rink. p. I-2665, 61 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- ⁷¹ Didelių sunkumų sąvoka yra objektyvaus pobūdžio, jų turi būti ieškoma ne vien atsižvelgiant į ginčijamo akto priėmimo aplinkybes, bet ir į vertinimus, kuriais rėmėsi Komisija (žr. minėto Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją* 63 punktą).
- ⁷² Iš to matyti, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 43 ir 50 punktuose, sprendimo nepateikti prieštaravimų teisėtumas, pagrįstas Reglamento Nr. 659/199 4 straipsnio 3 dalimi, priklauso nuo to, ar atliekant pirminį pagalbos, apie kurią buvo pranešta, tyrimą, Komisijos turėtos informacijos ir įrodymų vertinimas galėjo sukelti didelių abejonių dėl minėtos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, nes esant tokioms abejonėms turi būti pradėta formali tyrimo procedūra, kurioje gali dalyvauti šio reglamento 1 straipsnio h punkte nurodytos suinteresuotosios šalys.
- ⁷³ Šioje byloje pirmiausia reikia pažymėti, kad, priešingai nei tvirtina Austrijos Respublika, skundžiamame sprendime buvo atsižvelgta į tai, kad ginčijamas sprendimas buvo susijęs tik su po 2002 m. rugsėjo 26 d. taikytomis priemonėmis ir kad tuo metu galiojusios AMA direktyvos leido taikyti šias priemones visoms Sąjungos kilmės prekėms.

- 74 Iš tikrųjų iš skundžiamo sprendimo 79–83 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė ne tik į dvi minėtas aplinkybes, bet ir į tai, kad Austrijos valdžios institucijos pažadėjo Komisijai pakeisti 1992 m. *AMA-Gesetz* 21 a straipsnio 1 punktą (tai buvo padaryta 2007 m. liepos 1 d.), ar į tai, kad šiuo įstatymu numatytos kitos rinkodaros priemonės, neapsiribojant tik nacionaliniais produktais.
- 75 Vis dėlto, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 84–87 punktų, visos šios aplinkybės, Pirmosios instancijos teismo nuomone, buvo nepakankamos nuspręsti, kad 1992 m. *AMA-Gesetz* 21 a straipsnio 1 punkte įtvirtintas ribojimas tik nacionalinėms prekėms nekėlė jokių abejonių dėl aptariamų pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka, ir todėl Komisija EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį galėjo nepradėti.
- 76 Padaręs tokią išvadą Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos.
- 77 Šiuo atžvilgiu negalima pagrįstai tvirtinti, kad abejonės dėl 1992 m. *AMA-Gesetz* nustatyto ribojimo turėjo būti atmestos atsižvelgiant į AMA direktyvų įsigaliojimą po 2002 m. rugsėjo 26 d. ir į Austrijos valdžios institucijų pažadą, kad tik šios direktyvos bus taikomos aptariamai pagalbai.
- 78 Akivaizdu, kad atliekant nagrinėjamos pagalbos pirminį tyrimą buvo pagrindinio šią priemonę reglamentuojančio įstatymo, t. y. 1992 m. *AMA-Gesetz*, ir jos taikymo reglamento, t. y. AMA direktyvų, neatitikimas. Pirmajame buvo nustatytas ribojimas, keliantis abejonių dėl aptariamų pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka, t. y. priemonės ribojimas tik nacionalinėms prekėms, o antrajame tokio ribojimo nebuvo.

- 79 Taigi aptariamoms pagalbos suderinamumui ar nesuderinamumui su bendrąja rinka šis neatitikimas nacionalinėje teisėje galėjo daryti tiesioginį poveikį, nes jos apimtis, panašu, buvo visiškai skirtinga, atsižvelgiant į tai, ar taikomas 1992 m. *AMA-Gesetz*, ar AMA direktyvos.
- 80 Tokiomis aplinkybėmis minėtas neatitikimas objektyviai turėjo sukelti abejonių dėl aptariamoms pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka, nepaisant Austrijos valstybės institucijų pažado, kad aptariamai pagalbai bus taikomos tik direktyvos.
- 81 Iš tikrųjų toks pažadas nereiškė, kad teisiškai nebuvo galima taikyti 1992 m. *AMA-Gesetz*, taigi ir ribojimo, kuris galėjo lemti aptariamoms pagalbos nesuderinamumą su bendrąja rinka. Kalbant apie pagrindinį įstatymą, pažymėtina, kad Austrijos valdžios institucijų pažeidžiant šiame įstatyme nustatytą ribojimą suteikti AMA ženklai galėjo būti *a priori* sėkmingai ginčijami nacionaliniuose teismuose remiantis teisės aktų hierarchijos principu.
- 82 Be to, reikia priminti, kad, remiantis Teisingumo Teismo nusistovėjusia praktika, analogiškame kontekste nagrinėjant ieškinius dėl išipareigojimų neįvykdymo nacionalinių įstatymų neatitiktis Sąjungos nuostatomis gali būti visiškai pašalinta tik privalomomis vidaus nuostatomis, turinčiomis tokią pačią teisinę galią kaip ir tos, kurios turi būti pakeistos, ir paprasčiausios administracinės direktyvos nelaikytinos tinkamu išipareigojimų pagal Sąjungos teisę įvykdymu (šiuo klausimu žr. 1997 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-197/96, Rink. p. I-1489, 14 punktą ir 2000 m. kovo 9 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-358/98, Rink. p. I-1255, 17 punktą).

- 83 Iš to matyti, jog Komisijos tvirtinimas, kad jos sprendimas buvo priimtas naudojantis jos šioje srityje turima didele diskrecija ar kad jos užduotis iš esmės yra ekonominio ir socialinio pobūdžio, todėl ji negali nagrinėti priemonių, apie kurias pranešta, teisėtumo nacionalinių įstatymų atžvilgiu, yra nepagrįstas.
- 84 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, kad nors valstybės pagalbos srityje Komisija turi didelę diskreciją, kurios įgyvendinimas apima ekonominį vertinimą, privalomą atlikti Sąjungoje, tai nereiškia, kad Sąjungos teismas negali atlikti Komisijos ekonominių duomenų aiškinimo kontrolės (žr. 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Scott, C-290/07 P*, Rink. p. I-7763, 64 punktą) ir *a fortiori* kontroliuoti klausimų aiškinimo dėl pagrindinio įstatymo ir jį įgyvendinančių teisės aktų neatitikimo, nes tokia kontrolė yra griežtai teisinio pobūdžio.
- 85 Antra, nors Komisija ir neturi nuspręsti dėl nacionalinės teisės santykio tarp AMA direktyvų ir 1992 m. *AMA-Gesetz*, vis dėlto ji turi atsižvelgti į galimą prieštaravimą tarp dviejų nacionalinių tekstų, ypač kai paaiškėja, kad pagalbos schema nustato ribojimą, kaip antai minėto įstatymo 21 a punkto 1 punkte nustatytas ribojimas, kuris kelia didelių abejonių dėl jo suderinamumo su bendrąja rinka.
- 86 Be to, nei prieštaravimas tarp 1992 m. *AMA-Gesetz* ir AMA direktyvų, nei Austrijos valdžios institucijų pažadas, kuriuo patvirtinamas minėtame įstatyme nustatyto ribojimo netaikymas, nėra nurodyti ginčijamame sprendime, kurio 46, 52 ir 66 punktuose tik konstatuojama, kad ribojimas dėl kilmės netaikomas nuo 2002 m. rugsėjo 26 dienos.

- ⁸⁷ Remiantis tuo galima daryti išvadą, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo–penktojo pagrindų

Šalių argumentai

- ⁸⁸ Savo trečiajame pagrinde Austrijos Respublika, palaikoma Komisijos, nurodo, kad skundžiamame sprendime buvo pažeistos įrodinėjimo pareigos nustatymo taisyklės, išplaukiančios iš EB 88 straipsnio 2 dalies ir EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos, nes minėtame sprendime nebuvo atsižvelgta į tai, jog *Scheucher-Fleisch* ir kt. neįrodė, nei kad jie yra suinteresuotosios šalys, nei didelių sunkumų, kylančių norint įvertinti nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka.
- ⁸⁹ Komisija mano, kad Pirmosios instancijos teismas ne tik neatsižvelgė į *Scheucher-Fleisch* ir kt. tvirtinimą, kad tik mažmeniniai prekybininkai turėjo naudos iš AMA veiklos, o tai reiškia *a contrario*, kad šios šalys neturėjo iš to naudos, bet ir suteikė *Scheucher-Fleisch* ir kt. galimybę pagrįsti jų, kaip suinteresuotųjų šalių, statusą, pateikdamas jiems klausimus. Taip Pirmosios instancijos teismas darė įtaką savo tyrimo rezultatui.
- ⁹⁰ Pateikdama savo ketvirtąjį pagrindą valstybė narė, taip pat palaikoma Komisijos, nurodo, kad skundžiamame sprendime nesilaikoma pareigos motyvuoti, kurią pagal Procedūros reglamento 81 straipsnį turi Pirmosios instancijos teismas. Austrijos Respublika mano, kad šios pareigos nesilaikymas išplaukia iš skundžiamame sprendime

pateiktų prieštarų motyvų ir AMA direktyvų neišnagrinėjimo, nurodyto pateikiant apeliacinio skundo pirmąjį ir antrąjį pagrindus. Savo ruožtu Komisija tvirtina, kad jei ginčijamo sprendimo panaikinimą skundžiamu sprendimu buvo norima grįsti prieštaravimu tarp 1992 m. *AMA-Gesetz* ir AMA direktyvų, šiame sprendime turėjo būti nagrinėjama, ar šis prieštaravimas iš tikrųjų galėjo lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą. Ši institucija mano, kad jos vertinimas dėl nagrinėjamos pagalbos būtų buvęs akivaizdžiai toks pats, net jei būtų pradėjusi formalią tyrimo procedūrą. Be to, Komisija nurodo, kad pagal Teisingumo Tesimo praktiką ji turi paskubėti ir atsižvelgti į valstybių narių suinteresuotumą greitai priimti sprendimą šioje srityje.

⁹¹ Penktajame ieškinio pagrinde Austrijos Respublika, palaikoma Komisijos, nurodo, kad skundžiamame sprendime buvo pažeistas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnis, nes teismas *ex officio* nesurinko lemiamų duomenų dėl *Scheucher-Fleisch* ir kt. teisės pareikšti ieškinį ir dėl 1992 m. *AMA-Gesetz* 21 a straipsnio 1 dalies poveikio nebuvimo.

⁹² *Scheucher-Fleisch* ir kt. ginčija visus apeliacinio skundo pagrindus. Būtent dėl penktojo apeliacinio skundo pagrindo jie nurodo, jog nepritaria skundžiamame sprendime pateikti išvadai, kad jie neįrodė, jog ginčijamame sprendime nurodyta pagalba jiems darė didelę įtaką. Jie nurodo, kad AMA ženklais naudojosi konkurentai, kurių pasiūla šitaip buvo skatinama, o jie ir jų klientai turėjo iš savo išteklių finansuoti reklamą. *Scheucher-Fleisch* ir kt. tvirtina, kad iš to matyti, jog ginčijamas sprendimas darė dvigubą įtaką, nes, pirma, jie turėjo mokėti šiai pagalbai finansuoti skirtas įmokas, ir, antra, turėjo patirti konkurencinę nelygybę. Taigi *Scheucher-Fleisch* ir kt. nurodo, kad negalėjo pasinaudoti priemone, tačiau finansiškai turėjo prie jos prisidėti ir patys finansuoti savo reklamą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁹³ Trečiajame ir penktajame pagrinduose, kuriuos reikia nagrinėti kartu, Austrijos Respublika ir Komisija priekaištauja Pirmosios instancijos teismui, kad, pirma, nesilaikė įrodinėjimo pareigos nustatymo taisyklių ir *ex officio* nesurinko lemiamų duomenų byloje arba darė įtaką jos tyrimui, ir, antra, nemotyvavo skundžiamo sprendimo. Be to, *Scheucher-Fleisch* ir kt. kritikuoja skundžiamą sprendimą tiek, kiek jame nenurodoma, kad ginčijamas sprendimas jiems darė didelę įtaką.
- ⁹⁴ Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors *Scheucher-Fleisch* ir kt. kritikuoja dalį sprendimo atsakydami į penktąjį apeliacinio skundo pagrindą, jie neprašo nei panaikinti šio sprendimo, nei to, kad Teisingumo Teismas pats priimtų galutinį sprendimą dėl šios dalies ar grąžintų bylą nagrinėti iš naujo Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą šiuo klausimu.
- ⁹⁵ Todėl kadangi ši kritika nebuvo nurodyta *Scheucher-Fleisch* ir kt. atsiliepime į apeliacinį skundą pateikiant reikalavimus, jos negalima laikyti sudėtine papildomo apeliacinio skundo dalimi.
- ⁹⁶ Kalbant apie trečiąjį ir penktąjį pagrindus dėl tvirtinimo, kad Pirmosios instancijos teismas neturėjo imtis proceso organizavimo priemonių ir pateikti šalims klausimų apie *Scheucher-Fleisch* ir kt., kaip suinteresuotųjų asmenų, statusą, reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta šio sprendimo 43 punkte, šio statuso pripažinimas asmeniui gali būti lemiamas, kaip yra šioje byloje, kalbant apie ieškinio dėl panaikinimo priimtinumą.

- 97 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 230 straipsnio ketvirtoje pastraipoje įtvirtinta sąlyga, kad fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl sprendimo, kuris nėra jam skirtas, yra priimtinas, tik jei šis sprendimas tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs, lemia viešosios tvarkos išlyga grindžiamą ieškinio nepriimtino pagrindą, kurį Bendrijos teismai gali bet kuriuo metu nagrinėti netgi savo iniciatyva (2009 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Sahlstedt ir kt. prieš Komisiją*, C-362/06 P, Rink. p. I-2903, 22 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 98 Todėl negalima priekaištauti Pirmosios instancijos teismui, jog savo iniciatyva ėmėsi priemonių, kad išsiaiškintų, ar *Scheucher-Fleisch* ir kt. turi suinteresuotųjų asmenų statusą, nes jis tai darė atlikdamas tyrimą dėl viešosios tvarkos išlyga grindžiamo ieškinio nepriimtino pagrindo.
- 99 Be to, reikia priminti, kad tik Pirmosios instancijos teismas sprendžia dėl galimos būtinybės papildyti informaciją, kurią jis turi apie nagrinėjamas bylas. Procesinių dokumentų įrodomoji galia priklauso nuo jo atlikto nepriklausomo faktinių aplinkybių vertinimo, kurio Teisingumo Teismas netikrina apeliaciniame procese, išskyrus Pirmosios instancijos teismui pateiktų įrodymų iškraipymo atveju ar kai iš bylos medžiagos matyti, kad šio teismo išvados iš esmės netikslios (žr. 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland prieš Komisiją*, C-385/07 P, Rink. p. I-6155, 163 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 100 Todėl negalima priekaištauti Pirmosios instancijos teismui, jog pateikė šalims prieš posėdį ir per posėdį detalių klausimų, kad papildytų savo jau turimą informaciją ir padarė tam tikras išvadas iš šalių pateiktų atsakymų į šiuos klausimus nagrinėjant jų pateiktus pagrindus. Be to, Austrijos Respublika ir Komisija apeliaciniame procese negali jam priekaištauti, kad nesiėmė kitų proceso organizavimo priemonių, kurių jos neprašė imtis pirmojoje instancijoje, nes Austrijos Respublika nedalyvavo toje instancijoje, ir kurių jos tiksliai neapibrėžia šiame Teisingumo Teisme vykstančiame procese.

- 101 Iš to matyti, kad Austrijos Respublika ir Komisija negali pagrįstai priekaištauti Pirmosios instancijos teismui, kad šis pažeidė įrodinėjimo pareigos nustatymo taisykles, ar dėl to, kad jis darė netinkamą įtaką tyrimui arba tinkamai nepapildė jau turėtos informacijos.
- 102 Iš esmės šiais argumentais siekiama, kad būtų peržiūrėtas Pirmosios instancijos teismo pateiktas faktinių aplinkybių vertinimas, susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt. pripažinimu „suinteresuotosiomis šalimis“ pagal EB 88 straipsnio 2 dalį arba su didelių sunkumų vertinant aptariamą pagalbą suderinamumą su bendrąja rinka buvimu.
- 103 Trečiasis ir penktasis apeliacinio skundo pagrindai, kuriais keliami minėti klausimai, yra nepriimtini nagrinėjant šį apeliacinį skundą. Bet kuriuo atveju jie yra nepagrįsti dėl nagrinėjant pirmąjį ir antrąjį pagrindus nurodytų priežasčių.
- 104 Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą Pirmosios instancijos teismui tenkanti motyvavimo pareiga neįpareigoja šio teismo pateikti detalaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti, dėl ko buvo imtasi tokių priemonių, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti jam priklausančią teisminę kontrolę (žr. minėto Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją* 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 105 Nagrinėjamu atveju Austrijos Respublikos pateikti argumentai susiję su klausimais, nurodytais pateikiant pirmąjį ir antrąjį apeliacinio skundo pagrindus, todėl jie turi būti atmesti dėl nagrinėjant šiuos pagrindus nurodytų priežasčių.

- 106 Konkrečiai kalbant, dėl argumento, kad skundžiamo sprendimo motyvai tariamai buvo prieštaringi, reikia pažymėti, kad pagal šio sprendimo 50 punkte nurodytą teisinių praktiką su Komisijos sprendimu dėl savo, kaip „suinteresuotosios šalies“, statuso pagal EB 88 straipsnio 2 dalį tiesiogiai ir konkrečiai susijęs ieškovas gali nurodyti bet kokią pagrindą, kad įrodytų, jog šiai institucijai turėjo kilti didelių abejonų dėl pagalbos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ir dėl to ji turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą minėtoje nuostatoje. Taigi aplinkybė, kad Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo pagrindus, susijusius su ginčijamo sprendimo pagrįstumu, kad nustatytų, ar nebuvo pažeistos *Scheucher-Fleisch* ir kt. procesinės teisės, neprieštarauja jo skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktuose pateikti išvadai, jog *Scheucher-Fleisch* ir kt. neįrodė, kad jų padėtį rinkoje galėjo labai paveikti ginčijamame sprendime nurodyta pagalba.
- 107 Taip pat turi būti atmestas Komisijos argumentas dėl skundžiamo sprendimo nepakankamo motyvavimo, nes Pirmosios instancijos teismas, pirma, nenagrinėjo, ar prieštaravimas tarp 1992 m. *AMA-Gesetz* 1992 ir AMA direktyvų turėjo lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą, ir, antra, jis nekonstatavo, kad Komisijos šiame sprendime pateiktas vertinimas būtų buvęs toks pats, net jeigu ji būtų pradėjusi formalią tyrimo procedūrą.
- 108 Iš tikrųjų reikia priminti, kad ieškinio dėl panaikinimo dalykas buvo sprendimas nepateikti prieštaravimų pagal EB 88 straipsnio 3 dalį.
- 109 Tačiau, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 40–42 punktuose, preliminariniu tyrimu, po kurio priimamas toks sprendimas, siekiama tik suteikti Komisijai galimybę susidaryti pirminę nuomonę apie atitinkamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka. Todėl Pirmosios instancijos teismas negali pasisavinti Komisijos kompetencijos ir nuspręsti, kad šios institucijos vertinimas būtų buvęs toks pats, net jeigu ji būtų pradėjusi formalią tyrimo procedūrą.

- 110 Be to, kadangi didelių abejonų dėl priemonės suderinamumo su bendrąja rinka pakanka, kad Komisija privalėtų pradėti formalią tyrimo procedūrą, Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime neprivalėjo paaiškinti priežasčių, dėl kurių jo nustatytas prieštaravimas tarp 1992 m. *AMA-Gesetz* ir AMA direktyvų turėjo lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą.
- 111 Iš tikrųjų Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad sprendime nepateikti prieštaravimų pagal EB 88 straipsnio 3 dalį, kuris priimamas per trumpą terminą, turi būti nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija manė, kad nėra rimtų atitinkamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo sunkumų ir kad net glaustas šio sprendimo motyvavimas turi būti laikomas pakankamu SESV 253 straipsnyje numatyto reikalavimo motyvuoti atžvilgiu, jeigu jame aiškiai ir nedviprasmiškai pateikiamos priežastys, dėl kurių Komisija nusprendė, kad nėra tokių sunkumų, o klausimas dėl motyvavimo pagrįstumo yra nesusijęs su šiuo reikalavimu (žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks*, C-333/07, Rink. p. I-10807, 65, 70 ir 71 punktus).
- 112 Todėl negalima priekaištauti dėl skundžiamo sprendimo, kad jis yra nemotyvuotas šiuo klausimu, nes klausimas, ar suderinamumo vertinimas būtų buvęs toks pats, jei būtų buvusi pradėta formali tyrimo procedūra, yra nesusijęs su šiuo reikalavimu motyvuoti.
- 113 Todėl trečiasis – penktasis apeliacinio skundo pagrindai turi būti atmesti kaip iš dalies nepriimtini ir iš dalies nepagrįsti.
- 114 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad pagrindinis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl papildomo apeliacinio skundo*Šalių argumentai*

- 115 Atsiliepime į apeliacinį skundą Komisija, grįsdama argumentą, kad ginčijamas sprendimas nebuvo tiesiogiai ir konkrečiais susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt., nurodo aplinkybę, kad nagrinėjamos įmokos nebuvo sudedamoji minėtu sprendimu leistos pagalbos dalis.
- 116 Šiuo klausimu Komisija nurodo, kad skundžiamame sprendime pagrindžiama aplinkybė, jog ginčijamas sprendimas buvo tiesiogiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt., atsižvelgiant į jų pareigą mokėti įmokas AMA. Komisijos nuomone, iš Teisingumo Teismo praktikos, konkrečiai kalbant iš 2005 m. spalio 27 d. Sprendimo *Distribution Casino France ir kt.* (C-266/04–C-270/04, C-276/04 ir C-321/04–C-325/04, Rink. p. I-9481), matyti, kad mokesčiai nepatenka į su valstybės pagalba susijusių Sutarties nuostatų taikymo sritį, nebent jie yra pagalbos finansavimo būdas, sudarantis šios pagalbos priemonės sudėtinę dalį, nes yra privalomas tarpusavio ryšys tarp mokesčio ir pagalbos: pagalba privalomai finansuojama pajamomis iš mokesčio.
- 117 Komisija mano, kad skundžiamame sprendime šiuo klausimu yra padaryta teisės klaida, nes AMA sistemoje nėra jokio ryšio tarp įmokų ir suteiktos pagalbos dydžio, kaip tai keletą kartų konstatavo *Verwaltungsgerichtshof*.
- 118 Todėl Komisija mano, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. ieškinys turėjo būti pripažintas nepriimtinu.

- 119 Austrijos Respublika pritaria Komisijos argumentams ir nurodo, jog šiuo atveju privalomo ryšio nebuvimą patvirtina aplinkybė, kad AMA finansuojamų priemonių dydis nepriklauso nuo atskirų gavėjų ir kad priemonės taikomos neatsižvelgiant į įmokų dydį.
- 120 Šiuo klausimu valstybė narė pažymi, kad pagal 1992 m. *AMA-Gesetz* 21j straipsnio 1 dalį įmokos yra skirtos padengti AMA administracines išlaidas, susijusias su jų rinkimu, ir taip pat turi būti susijusios šio įstatymo 21 a straipsnyje nurodytomis priemonėmis.
- 121 *Scheucher-Fleisch* ir kt. nurodo, kad šis pagrindas yra naujas, jis nebuvo nurodytas nei Pirmosios instancijos teisme, nei apeliaciniame skunde. Jie nurodo, kad žemės ūkio rinkodaros sistemoje AMA yra privalomas ryšys, kaip jis suprantamas pagal Komisijos grindžiant šį pagrindą nurodytą teismų praktiką, tarp įmokų ir nagrinėjamos pagalbos, nes įmokos AMA buvo vienintelės pajamos, kurias ši galėjo naudoti žemės ūkio rinkodarai skatinti. Kalbėdami apie 2006 m. kovo 20 d. *Verwaltungsgerichtshof* sprendimą Nr. 2005/17/0230, *Scheucher-Fleisch* ir kt. nurodo, kad jis buvo priimtas klaidingai aiškinant Teisingumo Tesimo praktiką ir kad tas nacionalinis teismas niekada nesikreipė į Teisingumo Teismas su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 122 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar, kaip tvirtina *Scheucher-Fleisch* ir kt., pagrindas, nurodytas pateikiant papildomą apeliacinį skundą, yra naujas.

- 123 Iš tiesų leidimas šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti teisinį pagrindą, kuris nebuvo nurodytas Pirmosios instancijos teisme, reikštų leidimą jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnę bylą, nei buvo nagrinėjęs Pirmosios instancijos teismas. Taigi apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija apsiriboja pirmojoje instancijoje išnagrinėtų ieškinio pagrindų teisiniu vertinimu (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 95 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 124 Nagrinėjamu atveju minėtas pagrindas susijęs su pagrindu dėl nepriimtino, kurį jis papildė ir kurį Komisija aiškiai buvo pateikusi Pirmosios instancijos teisme. Jame ji teigia, kad ieškinys dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo yra nepriimtinas, nes sprendimas nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt.
- 125 Todėl papildomas apeliacinis skundas yra priimtinas.
- 126 Dėl Komisijos nurodyto pagrindo reikia pažymėti, kad, priešingai nei ji tvirtina, skundžiamame sprendime aplinkybė, kad ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai susijęs su *Scheucher-Fleisch* ir kt., nebuvo pagrįsta tik jų pareiga mokėti įmokas AMA.
- 127 Iš tikrųjų iš skundžiamo sprendimo 37 punkto matyti, kad Pirmosios instancijos teismas rėmėsi, pirma, vienai iš šių šalių pateiktu reikalavimu sumokėti ir, antra, AMA ir vieno mažmenininko interneto puslapiais, iš kurių matyti, kad AMA ženklai jau buvo suteikti anksčiau nei ginčijamas sprendimas.

- 128 Be to, iš šio sprendimo 44 punkto matyti, kad sprendimas nepateikti prieštaravimų yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su suinteresuotąja šalimi, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, jeigu ji reikalauja panaikinti minėtą sprendimą gindama savo procesines teises.
- 129 Iš to matyti, jog vieninteliu pateikiant papildomą apeliacinį skundą nurodytu pagrindu siekiama, kad dar kartą būtų nagrinėjamas *Scheucher-Fleisch* ir kt., kaip „suinteresuotųjų šalių“, statusas pagal šią nuostatą.
- 130 Šiuo klausimu reikia, pirma, atsižvelgti į atsakymą, pateiktą nagrinėjant apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį.
- 131 Antra, reikia pažymėti, kad atsakydami į apeliacinį skundą ir per posėdį *Scheucher-Fleisch* ir kt. skundėsi buvę priversti ne tik finansiškai prisidėti prie nustatytos sistemos, bet ir patirti neigiamas pasekmes dėl to, kad tik jų konkurentai naudojos *AMA-Marketing* taikytomis reklaminėmis priemonėmis.
- 132 Reikia pažymėti, kad, remiantis Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktu, suinteresuotoji šalis – tai, be kita ko, bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kuri interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, t. y. visų pirma su šios pagalbos gavėju konkuruojančios įmonės. Kitaip tariant, tai yra neapibrėžta asmenų grupė, todėl negalima atmesti galimybės, kad įmonė, kuri tiesiogiai nekonkuruoja su pagalbos gavėja, bus pripažinta „suinteresuotąja šalimi“ tiek, kiek ji tvirtins, kad pagalbos skyrimu gali būti padaryta įtaka jos interesams, ir pakankamai įrodys, jog pagalba gali turėti konkrečios įtakos jos padėčiai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 63–65 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

- 133 Šiuo atveju, kadangi skundžiamame sprendime buvo nustatyta, kad *Scheucher-Fleisch* ir kt. turi būti laikomi „suinteresuotosiomis šalimis“ pagal minėto reglamento 1 straipsnio h punktą, Komisijos pateikiant papildomą apeliacinį skundą nurodytas pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 134 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad visas papildomas apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 135 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi *Scheucher-Fleisch* ir kt. prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Austrijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.
- 136 Kadangi *Scheucher-Fleisch* ir kt. neprašė, kad Komisija padengtų bylinėjimosi išlaidas, ši institucija pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti pagrindinį ir papildomą apeliacinius skundus.

2. Priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.